

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja npravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Doležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisj se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oglašila se plačuje od navadne vrstice, če so natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Praznik slov. hvaležnosti.

Od večih strani se nam piše o prelepem praznovanju godú sv. apostolov slovanskih. Enako so storili tudi drugod, pa v našem listu nam manjka prostora, da objavimo vse dopise v tej reči. Naj stoji mesto drugih samo ta-le iz Sv. Lovrenca v slov. goricah.

Na prestolu Sv. Petra še kmalu ni sedel papež, ki bi bil Slovanom tako prijazen, kakor so sedanji sv. oče Leon XIII. Svoje veliko spoštovanje do Slovanov so pokazali posebno v prelepem pismu z dne 30. septembra 1880. V tem pismu tako navdušeno proslavljajo sv. Cirila in Metoda, da je mahoma moralo izginiti tisto zlobno, sovražno obrekovanje, ki je še more biti — iz sovraštva do Slovanov — sv. apostola dolžilo krivoverstva. Ob enem pa so sv. oče tudi ukazali, naj se njuni god praznuje po vesoljnem katoliškem svetu vsako leto dne 5. julija.

Posebno od tega časa imajo tedaj Slovenci lepo navado, da zažigajo na predvečer godú sv. Cirila in Metoda njima v čast neštete kresove. Da v tem oziru tudi mi Lovrenčani nočemo zaostajati, pokazali smo prav lepo na večer 4. julija. Vže popoldne slišali smo na Šlekar-ju, nekem gričku Sakuške občine, mogočno strelbo iz topičev. Prava svečanost, skoraj ljudska veselica, pričela se je pa še le po »Ave Mariji«. Ko se zasliši iz farne cerkve zvon, zagromijo topiči in vžge se velikanski kres. Bil je v resnici velikanski kres; kajti sestojal je iz 17 manjih. Ljudij se je sčasoma nabralo, kakor mravelj; bilo je gotovo okoli 500 duš. Za slučaj dežja postavili so vrli fantje, na čelu njim M. Zlodnjak, zelo okusno z zelenjem, cveticami in venci ozaljšano lopo. Raz njo in raz tri maje plapolale so narodne trobojnice. Nad lopinim vhom pozdravljaj nas je napis, da se trdno oklenimo svoje domovine. Tudi v lopi bliščala sta nam nasproti napisa: »Gorjé mu, ki tlači slovenski moj rod« in »Bodi zdrava, domovina, mili moj sloven-

ski kraj!« Ko je bila večina ljudstva zbrana, nastopi učitelj g. R. Kosér ter navzočim v dolžjem govoru razloži življenje sv. bratov in navede uzroke, ki so nam Slovencem povod, da slavimo sv. brata. Zapustila sta nam namreč prekrasno dedščino, sv. katoliško vero, uglašeni jezik slovenski in domačo službo božjo. Po govoru zagromijo topiči in godba zasvira. Da bi pa bila v slučaju kakega požara hitra pomoč blizu, preskrbel nam je g. c. kr. poštar tako reč, s katero se lahko gasi — žeja. Kakor je pri Slovencih vselej in povsod lepa navada, da se spominjajo našega presvitlega vladarja, napije tedaj tudi pri tej priliki g. Petek Nj. veličanstvu našemu premilemu in predobremu gospodu in cesarju Franju Josipu I. Zopet se razlega strel daleč po okoli in godci zasvirajo cesarsko himno, katero zbrani stojé poslušajo. Potem napije g. nadučitelj F. S. našemu mil. g. knezu in škofu dr. Napotniku. Ravno isti tudi razloži po kratkem premolku pomen trobojnih trakov, katere so si bili fantje in dekleta na prsi pripeli. Po teh govorih in napitnicah jeli so se razlegati mili glasovi prelepih naših narodnih pesmij. Dolgo časa smo še potem streljali, kurili in peli; polagoma pa smo vendar začeli razhajati se vsak na svoj dom, naj si spočijemo, v jutro pa gremo v cerkev k sv. maši!

Ne morem končati, da bi vrlim našim slovenskim fantom in dekletom ne izrekel zahvale za njih veliki trud. Niso se vstrašili ne gmotnih žrtev ne dela. Pokazati so hoteli, kako naj se častita naša slovanska velikana, sv. Ciril in Metod; pokazati so hoteli sedaj, ko hočejo naši sovražniki zasejati narodni prepir med nas pohlevne ovčice, ko nam hočejo najdražji naši svetinji — sv. vero in materin jezik — vzeti, kako da naša sveta tla slovenska ljubimo. Pokazati so hoteli našim sovražnikom, da hočemo postati prosto in srečno ljudstvo in da se hočemo za naše narodne pravice tako dolgo neustrašeno boriti, dokler nas Vsegamogočni ne privede do pravične zmage!